

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618010010
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618010010.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom 06.11.2019, v trestnej veci proti obžalovanému ml. Q. O. Z. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 4T/3/2018 zo dňa 20.02.2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. ml. Q. O. Z., nar. XX.XX.XXXX vo M., bytom M., G. O. XXX/X,

u z n á v a v i n n ý m , ž e

od presne nezistenej doby až do 07.09.2017 vo Svidníku na U.U.G.. XXX/X neoprávnene pre vlastnú potrebu prechovával najmenej 1 igelitové vrečko vysušeného vrcholu rastliny konope (Cannabis), ktoré sú v zmysle zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok, s účinnou látkou tetrahydrokanabinol (THC), ktorá je v zmysle uvedeného zákona zaradená do I. skupiny psychotropných látok, z ktorého časť spotreboval vyfajčením v 1 cigarete a časť o hmotnosti 470 mg s obsahom THC väčšom ako 10 mg, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, dňa 07.09.2017 dobrovoľne vydal,
t e d a

- neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku

č í m s p á c h a l

- prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j), l) Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného Q. O. Z. vinným zo zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistený deň 23.8.2017 alebo 24.8.2017 v bare Kobra v Stropkove si neoprávnene zadovážil od presne nezistenej osoby 22 igelitových vrecúšok rastliny konope (Cannabis) v celkovej odhadovanej hmotnosti 22 gramov, ktorá je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov zaradená do 1. skupiny omamných látok obsahujúce účinnú látku tetrahydrokanabinol (THC), tieto omamné látky prechovával v mieste svojho trvalého bydliska na ulici G.. O. XXX/X vo M., 1 vrecúško znehodnotil jeho otec po tom ako mu ho doma našla jeho matka a po následnej konfrontácii otca so synom, 20 igelitových vrecúšok, pravdepodobne dňa 3.9.2017 predaj neznámej osobe v meste Svidník, 1 igelitové vrecúško o hmotnosti 470 mg s obsahom THC väčšom ako 1 mg dňa 7.9.2017 dobrovoľne vydal, z ktorého by bolo možno pripraviť najmenej 1 bežnú jednotlivú dávku tejto drogy.

Za to mu podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienene odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu aj odôvodnil. V dôvodoch odvolania uvádza, že okresný súd ho odsúdil na základe obžaloby podanej prokurátorom, v ktorej prokurátor v skutkovej vete uvádza, že si mal zadovážiť 22 igelitových vreciek rastliny konope, s ktorými mal údajne obchodovať. Množstvo igelitových vreciek s marihuanou, ako aj osoba, ktorej mali byť tieto vrecúška predávané, neboli počas celého vyšetrovania preukázané. Domnienka, že prechovával a následne predával vrecúška s marihuanou, boli vyvedené iba zo svedeckých výpovedí matky a otca. Z týchto výpovedí mal súd za nesporne preukázané, že si zadovážil a prechovával omamnú látku. Spomínané výpovede však boli urobené v prípravnom konaní pred vznesením obvinenia, svedkyňa O. N. vypovedala 07.09.2017 a svedok O. Z. dňa 25.09.2017. Uvedené osoby po vznesení obvinenia ich synovi dňa 22.11.2009 však využili svoje právo na základe § 130 ods. 1 Tr. poriadku a odmietli vypovedať v danej veci, teda nie je možné na tieto svedecké výpovede prihliadať, nakoľko boli urobené pred vznesením obvinenia konkrétnej osobe. Orgány činné v trestnom konaní, teda nepredložili žiaden iný dôkaz, ktorý by podporil tieto tvrdenia. Jednak sa nepreukázalo množstvo 22 igelitových vreciek s marihuanou, kde na miesto marihuany hypoteticky mohli byť akékoľvek iné látky rôznych substancií a taktiež nikdy nebolo preukázané, že by predal čo i len jedno vrecúško s marihuanou inej osobe. Poukazuje na to, že celá skutková veta je postavená na slovách ako „presne nezistený deň“, „od presne nezistenej osoby“, „pravdepodobne predal“ a „odhadom“, čo jednoznačne preukazuje pochybnosti o tom, či sa skutok stal a či ho spáchal obžalovaný. V ďalšom potom poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. č. 30/2010, z obsahu ktorého vyplýva, že obžaloba v trestnej veci môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia, ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania vo veci. Ak ale je výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia a tak zachovať právo obvineného na kontradiktórny postup. Na spravodlivé súdne konanie a na kritickú previerku výpovede svedka postačuje, ak je výsluch svedka vykonaný v prítomnosti obvineného alebo

jeho obhajcu v konaní pred súdom. Vzhľadom na uvedené má za to, že výsluchy jeho rodičov nie je možné považovať za usvedčujúce dôkazy, resp. dôkazy získané v súlade s Trestným poriadkom. Jediné, čo považuje za preukázané je fakt, že orgánom činným v trestnom konaní bolo vydané jedno vrecúško o hmotnosti 470 miligramov konope s obsahom THC väčším ako 1 miligram. Prokurátor v skutkovej vete uvádza, že z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť najmenej jednu bežnú jednotlivú dávku tejto drogy. S uvedeným nesúhlasí. Pokiaľ ide o hmotnostné kritérium súdna prax už dlhodobo vychádza z toho, že obvykle jednorázovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany, pričom pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria sa za obvykle jednorázovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 miligramom vysušenej marihuany. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 127/2011 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To 86/2011 z 20.09.2011. Z obsahu jeho výpovedí dňa 22.11.2017, vo vzťahu ku ktorej krajský súd vo svojom predošlom uznesení poukázal na to, že nebola na hlavnom pojednávaní prečítaná, aj keď odmietol vypovedať, uvádza, že obsahom tejto výpovede bola len skutočnosť, že mal k dispozícii dávku marihuany o hmotnosti 470 miligramov z toho dôvodu sa vzhľadom na vyššie uvedené nejedná o trestný čin, keďže nešlo o jednorázovú dávku, ale iba o zbytkové množstvo marihuany. Ďalším nič nevypovedajúcim dôkazom je znalecký posudok W. Y. M., z ktorého vyplynulo, že v predloženej vzorke moču obžalovaného odobratej na toxikologickú analýzu bola dokázaná prítomnosť hlavného metabolitu THC v moči a tiež, že je to najlepší dôkaz nedávneho požitia kanabisu obžalovaným. Požívanie kanabisu však samo o sebe nie je trestným činom a z uvedeného dôvodu tento posudok nemôže slúžiť ako dôkaz, ktorý preukazuje skutok kladený mu za vinu, ani to, že sa nejakého trestného činu dopustil. Podľa jeho názoru, v danom prípade skutkový stav nebol náležite preukázaný a to z dôvodu nenaplnenia skutkovej podstaty trestného činu z hľadiska hmotnosti jednorázovej dávky marihuany, nepoužiteľnosti svedeckých výpovedí jeho rodičov z prípravného konania pred vznesením obvinenia, nakoľko sú v ďalšom trestnom konaní nepoužiteľné a taktiež doteraz nebolo preukázané žiadne uskutočnenie obchodu medzi ním a inými osobami. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí, alternatívne vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd na verejnom zasadnutí (ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý požiadal, aby sa toto verejné konalo v jeho neprítomnosti) napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa

§ 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je skutočne možné považovať za šťastie dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli v posudzovanej veci vykonané dôkazy tak, ako to vyplýva zo zápisníc o hlavných pojednávaniach, ale ako to napokon konštatuje v dôvodoch svojho rozhodnutia aj súd prvého stupňa. V nich uvádza, ktoré dôkazy konkrétne boli vo veci vykonané, a ktoré skutočnosti z jednotlivito vykonaných dôkazov vyplývali.

Z dôvodov rozhodnutia prvostupňového súdu plynie, že pri svojom rozhodnutí vychádzal zo všetkých dôkazov, ktoré boli v konaní pred súdom vykonané a uvedené dôkazy vyhodnocoval jednotlivo, aj vzájomných súvislostiach a na základe nich dospel k skutkovým záverom, ktoré prezentoval vo výroku svojho rozsudku.

Podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa nepochybne, tak ako to z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, boli aj výpovede svedkov O. N., matky obžalovaného, a O. Z., otca obžalovaného, ktoré títo svedkovia urobili síce po začatí trestného stíhania vo veci, ale ešte predtým, než bolo obžalovanému vznesené obvinenie. Svedkyňa O. N. bola vypočutá dňa 07.09.2017 a svedok O. Z. dňa 25.09.2017. Obvinenie bolo obžalovanému vznesené dňa 29.09.2017, pričom uvedení svedkovia v ďalšom štádiu trestného konania, teda po vznesení obvinenia pri svojich výsluchoch dňa 22.11.2017, využijúc svoje právo vyplývajúce z ust. § 130 ods. 1 Tr. poriadku, odmietli vypovedať.

Napriek námietkam, ktoré sú prezentované v dôvodoch odvolania tak, ako to konštatoval napokon krajský súd už aj vo svojom predošlom rozhodnutí sp. zn. 1To 40/2018 zo dňa 29.10.2018, výpovede svedkov O. N. zo dňa 07.09.2017 a O. Z. zo dňa 25.09.2017 nie je možné považovať za

nezákonné dôkazy, keďže boli vykonané po začatí trestného stíhania vo veci a spôsobom predpísaným ustanoveniami Trestného poriadku. Krajský súd vo svojom rozhodnutí tiež uviedol, že otázne nie je to, či uvedené výpovede sú dôkazmi zákonnými, ale to, či je možné a ak áno, za akých podmienok, tieto dôkazy použiť a vychádzať z nich pri rozhodovaní o vine, pokiaľ by mali slúžiť ako jediný alebo nosný usvedčujúci dôkaz obžaloby, resp. časti skutkových tvrdení obžaloby.

Keďže uvedení svedkovia aj v konaní pred súdom využili svoje právo a odmietli v zmysle ust. § 130 ods. 1 Tr. poriadku vypovedať, prvostupňový súd postupom podľa § 263 ods. 4 čítal výpovede uvedených svedkov, v ktorých sa vyjadrovali, teda ich výpovede urobené pred vznesením obvinenia.

Práve skutočnosti, ktoré sú v týchto výpovediach uvádzané, boli jediným dôkazom pre tvrdenia obžaloby a aj tie skutkové závery súdu prvého stupňa, v ktorých sa konštatuje, že obžalovaný v presne nezistený deň 23.08.2017 alebo 24.08.2017 v bare Kobra v Stropkove si neoprávnene zadovážil od presne nezistenej osoby 22 igelitových vrecúšok rastliny konope (cannabis) v celkovej odhadovanej hmotnosti 22g, tieto omamné látky prechovával v mieste trvalého bydliska na ulici G. O. XXX/X vo M., jedno vrecúško znehodnotil jeho otec po tom, ako mu ho doma našla jeho matka a po následnej konfrontácii otca so synom 20 igelitových vrecúšok pravdepodobne dňa 03.09.2017 predal neznámej osobe v meste Svidník.

Skutkové závery súdu prvého stupňa vo vzťahu k výroku o vine v tejto časti napadnutého rozsudku sú teda opreté o dôkazy, výpovede svedkov, ktoré neboli vykonané kontradiktórne, obžalovaný teda nemal možnosť svedkom klásť otázky ani raz v priebehu konania, keďže pred vznesením obvinenia samozrejme takúto možnosť nemohol mať. Záver o vine obžalovaného o uvedené dôkazy, ktoré boli jedinými usvedčujúcimi dôkazmi, teda súd v danom prípade oprieť nemohol.

Naviac považuje krajský súd za potrebné podotknúť, že keby sa tak teoreticky aj mohlo stať, z obsahu výpovedí svedkov rozhodne nie je možné vyvodiť tie skutkové závery, ktoré prvostupňový súd prezentoval, keďže vôbec nie je zjavné, či spomínané vrecúška skutočne obsahovali marihuanu, aká bola koncentrácia účinnej látky, teda či dosahovala takú koncentráciu, aby ju vôbec bolo možné považovať za látku návykovú a podobne.

Na rozdiel od námietok prezentovaných v dôvodoch odvolania však, aj podľa názoru krajského súdu, ďalšia časť skutkových zistení súdu prvého stupňa je správna a výrok o vine obžalovaného v tejto časti je podložený vykonanými dôkazmi.

Sám obžalovaný totiž vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola ako dôkaz postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku v konaní pred súdom vykonaná, keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať, uviedol, že keď k nemu domov prišli policajti s tým, že idú robiť domovú prehliadku a spýtali sa ho, či má pri sebe nejaké drogy, odovzdal im jeden sáčok marihuany, ten sáčok mal pre seba, mal ho od nejakého chlapca, kúpil ho v parku pri tankoch vo Svidníku a potom ho doma odložil, zo sáčku si dal jednu cigaretu a zvyšok odovzdal policajtom.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 07.09.2017 vyplýva, že obžalovaný vydal jeden malý igelitový sáčok s marihuanou, pričom podľa záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice v predmetnom plastovom vrecku, ktoré bolo odovzdané na skúmanie sa nachádzal vysušený vrcholok rastliny konope cannabis o celkovej hmotnosti 0,47 gramov (470 miligramov), bola v ňom zistená prítomnosť tetrahydrokanabinolu (THC) hlavnej účinnej látky konope v množstve väčšom ako 10 miligramov, obsah THC bol teda vyšší ako 2,1 percenta, predložené konope považuje KEÚ PZ za minimálne jednu bežnú jednotlivú dávku drogy, ktorá je schopná ovplyvniť psychiku konzumenta.

Je nepochybné, že rastliny rodu cannabis, čiže konope, sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do prvej skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol do prvej skupiny psychotropných látok.

Na základe vyššie uvedeného je teda nepochybné, že obžalovaný od presne nezisteného času až do 07.09.2017 vyššie uvedenú omamnú a psychotropnú látku neoprávnene pre vlastnú potrebu prechovával. Uvedenú okolnosť napokon nenamieta ani sám obžalovaný vo svojich odvolacích námietkach.

Podľa jeho názoru však prechovávanie uvedeného množstva marihuany pre vlastnú potrebu nie je trestným činom. Poukazuje na, podľa neho fakt, že súdna prax údajne už dlhodobo vychádza z toho, že obvykle jednorázovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany, pričom pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, teda metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky marihuany, sa za obvykle jednorázovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 miligramov.

Aj keď odvolateľ odkazuje na konkrétne dve rozhodnutia súdov, krajský súd sa s názorom odvolateľa v tomto smere nestotožňuje a nesúhlasí s tvrdením, že súdna prax vychádza z toho, že pojem obvykle jednorázovej dávky drogy musí byť hmotnostne vymedzený, teda že musí byť stanovená určitá konkrétna hmotnosť danej drogy, ktorú je možné považovať za obvykle jednorázovú dávku drogy.

V tomto smere je nepochybne rozhodovacia prax súdov iná, o čom svedčí okrem iného aj viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, dokonca aj stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu sp. zn. Tpj 58/2017.

Z uvedeného stanoviska trestnoprávneho kolégia vyplýva, že smerodajným pre posúdenie toho, či sa v konkrétnom prípade jedná o omamnú alebo psychotropnú látku je obsah účinnej látky v zaistenom materiáli, nakoľko práve účinná látka obsiahnutá v konkrétnej omamnej alebo psychotropnej látke je tou, ktorá nepriaznivo pôsobí na človeka a je príčinou nepriaznivých účinkov drogy.

Výklad právneho pojmu obvykle jednorázová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, 2 Tr. zákona už bol tak isto opakovane prezentovaný a rozumie sa ním dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer.

Na uvedené skutočnosti poukazuje krajský súd len vzhľadom na argumentáciu prezentovanú v dôvodoch podaného odvolania.

Z toho, čo bolo vyššie uvedené, totiž nepochybne vyplýva, že obžalovaný neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku. Svojím konaním teda naplnil pojmové znaky prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Uvedeného prečinu sa dopustí páchatel', ktorý neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor.

V zmysle uvedeného ustanovenia je teda trestné neoprávnené prechovávanie akéhokoľvek množstva omamnej látky alebo psychotropnej látky (samozrejme, pokiaľ nie je prechovávané vo väčšom rozsahu, teda viac ako trojnásobok obvykle jednorázovej dávky na použitie, pretože v takomto prípade by už išlo o kvalifikovanú skutkovú podstatu uvedeného prečinu) a to aj v množstve menšom ako jedna obvykle jednorázová dávka na použitie, ak s ohľadom na toto množstvo drogy a jej účinok možno vysloviť, že ide o návykovú látku v zmysle ustanovenia § 130 ods. 5 Tr. zákona.

Podľa § 130 ods. 5 Tr. zákona sa návykovou látkou na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti, alebo sociálne správanie.

Okolnosť, že v marihuane, ktorú obžalovaný prechovával a následne aj vydal, bola zistená prítomnosť tetrahydrokanabinolu v takom množstve, ktoré bolo schopné ovplyvniť psychiku konzumenta je znaleckým posudkom preukázané.

Vzhľadom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti, predovšetkým okolnosť, že prvostupňový súd svoje skutkové závery oprel o dôkazy, z obsahu ktorých vychádzať nemohol a v dôsledku toho nesprávne ustálil skutkový stav a následne aj právnu kvalifikáciu skutku, krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu.

Uvedené chyby však mohol napraviť aj bez toho, aby bolo potrebné pre zmenu skutkových záverov dokazovanie dopĺňať, a preto po zrušení rozsudku na podklade ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol.

Obžalovaného ml. Q. O. Z. teda z dôvodov, ktoré boli vyššie uvedené a na základe dôkazov a úvah, na ktoré už poukázal, uznal vinným pre skutok tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku, pričom konanie obžalovaného právne posúdil (aj právnu kvalifikáciu už bližšie zdôvodnil) ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Pri rozhodovaní o treste, jeho druhu a výmere vychádzal krajský súd z rovnakých zásad a kritérií ako súd prvého stupňa, teda zo základných zásad ukladania sankcií a trestov uvedených v § 34 Tr. zákona, pričom vzhľadom na to, že skutku sa obžalovaný dopustil ako mladistvý, prihliadal predovšetkým na účel sankcií a výchovných opatrení mladistvým tak, ako sú uvedené v ustanovení § 97 Tr. zákona.

Podľa § 97 ods. 1 Tr. zákona účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest ma zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Tr. zákona pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Vo vzťahu k osobe obžalovaného je potrebné uviesť, že v posudzovanom prípade ide u neho o prvé protiprávne konanie. V registri trestov ani v registri priestupkov nemá žiaden záznam. Zo správy o pomeroch obžalovaného podanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, pracovisko Svidník, vyplýva okrem iného aj to, že s obžalovaným neboli doposiaľ žiadne výchovné problémy a v súvislosti s konaním, pre ktoré sa trestné stíhanie vedie, bol s ním vykonaný pohovor, skutok oľutoval a sľúbil, že sa už nikdy nezopakuje. Dobrú povesť požíva obžalovaný aj v mieste bydliska a nedostatky mu nie sú vytýkané ani zo strany školy, ktorú navštevoval.

Keďže obžalovaný doposiaľ trestaný nebol, doposiaľ viedol riadny život, priznal mu aj krajský súd poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) Tr. zákona, a keďže v tej časti, ktorú považoval krajský súd za preukázanú, obžalovaný spáchanie skutku priznal a oľutoval, podľa názoru krajského súdu, nič nebránilo tomu, aby mu bola priznaná aj poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Tr. zákona. Žiadnu z okolností uvedených v § 37 Tr. zákona ako priťažujúce ani krajský súd nezistil.

Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností bolo teda potrebné zákonnú trestnú sadzbu upraviť v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona, znížením jej hornej hranice o jednu tretinu.

Za prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona umožňuje zákon v osobitnej časti uloženie trestu odňatia slobody vo výmere až na tri roky, avšak vzhľadom na to, že u obžalovaného ide o mladistvého páchatel'a, v zmysle ustanovenia § 117 ods. 1 Tr. zákona sa trestná sadzba znižuje na polovicu, čo znamená výmeru až na 18 mesiacov a navyše, keďže postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona bolo potrebné znížiť túto hornú hranicu trestnej sadzby ešte o jednu tretinu, trestná sadzba v rámci ktorej bolo potrebné obžalovanému ukladať trest, predstavovala sadzbu do jedného roka.

Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj vzhľadom na všetky vyššie uvedené kritéria, dospel krajský súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného splní trest odňatia slobody blízko dolnej hranice trestnej sadzby, konkrétne vo výmere dvoch mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v minimálnom trvaní, teda vo výmere dvanástich mesiacov.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.